Науково - методична робота

В школі визначена чітка структура методичної роботи, яка складається із взаємопов'язаних і взаємодіючих елементів: педагогічна рада, яка визначає основні напрямки і завдання, конкретні форми роботи педагогічного колективу та приймає рішення з основних питань діяльності школи; предметні методичні комісії; творчі групи вчителів з певних проблем навчально-виховного процесу.
Планування методичної роботи відображено у річному плані роботи школи і здійснюється на підставі аналізу діяльності педагогічного колективу за попередній навчальний рік.
На початку навчального року в школі видається наказ про організацію методичної роботи, в якому визначається головна методична проблема школи, охоплення всіх педагогічних працівників різними формами методичного навчання тощо.

Пріоритетним завданням *науково-методичної роботи в школі є підготовка вчителів до прийняття та реалізації цілей шкільної освіти.*

Головна мета:

- Забезпечення сучасної якості освіти на основі формування ключових компетенцій особистості, визначених державними стандартами, через створення освітнього простору, реалізацію індивідуалізації навчання, розвитку та соціалізації особистості.

- Створення атмосфери турботи й підтримки учнів, яка сприяла б розвитку їхніх можливостей, задовольняла їхні інтелектуальні, емоційні й соціальні потреби.

Аналізуючи науково-методичну роботу в школі за останні три роки, слід зазначити, що оскільки освітній процес є тривалим і змінюється відповідно до економічних, політичних та соціально - педагогічних умов у країні, з часом відбулися зміни у змісті, структурі, формах методичної роботи, що були обумовлені соціальними запитами, новими досягненнями науки і культури, а також наповненням науково-методичної, матеріально-технічної бази школи.

Основні завдання науково-методичної роботи в школі:

1. Систематичне підвищення наукового та методичного рівня вчителів.
2. Підготовка вчителя до освоєння ним змісту програм по предметах та технологій їх реалізацій.
3. Постійне ознайомлення з досягненнями психолог-педагогічних дисциплін і методикою викладання.
4. Вивчення і впровадження в практику передового педагогічного досвіду, творче використання перевірених рекомендацій, розвиток ініціативи та творчості, підтримка інноваційної діяльності вчителів.
5. Вивчення та практична реалізація програм і положень підручників, розуміння їх особливостей і вимог з позиції формування національної школи (з урахуванням інструктивно-методичних рекомендацій щодо вивчення шкільних дисциплін у навчальному році).
6. Спрямування науково-методичної роботи на створення оптимальних умов для широкої загальноосвітньої підготовки та всебічний розвиток здібних і обдарованих учнів, реалізацію їх творчих запитів.
7. Збагачення новими, прогресивними і більш досконалими методами і засобами навчання.
8. Постійне вдосконалення навичок самоосвітньої роботи вчителя, надання йому кваліфікованої допомоги як в питаннях теорії, так і практичній діяльності, в підвищенні результативності його педагогічної праці.

Головним у методичній роботі є надання реальної, дієвої допомоги вчителям у процесі розвитку їхньої майстерності як сплаву професійних знань, навичок, вмінь. Для підвищення ефективності функціонування системи науково-методичної роботи у навчальному закладі при плануванні роботи враховувалися вимоги, які випливають з об’єктивних закономірностей процесів підвищення професійної компетентності вчителів:

- практична спрямованість;
- науковість;
- конкретність;
- систематичність та системність;
- оперативність;
- оптимальне поєднання різних сучасних форм та методів роботи.

Планування науково-методичної роботи будується на основі діагностики (аналізу інформації про стан професійної компетентності педагогів, їхніх потреб та пропозицій). Моделювання динамічної структури, змісту й форм науково-методичної роботи відбувається з урахуванням результатів аналізу, освітніх потреб суспільства, науково-методичної проблеми школи.

У методичній роботі враховано індивідуальні, групові та загальношкільні форми роботи.

Індивідуальні форми роботи:

- наставництво;
- самоосвіта;
- індивідуальні консультації, співбесіди;
- творчі звіти;
- практичний показ інноваційних методів педагогічної праці на уроках, в позакласній роботі;
- висвітлення в фахових виданнях передового педагогічного досвіду.

Групові форми роботи:

- предметні методичні комісії;
- творчі групи;
- семінари;
- «школа молодого вчителя»;
- тренінги та інш.

Загальношкільні форми роботи:

- педради;
- інструктивно-методичні наради;
- методичні виставки;
- предметні тижні;
- науково-практичні конференції;
- педагогічні читання;
- педагогічні зустрічі;
- дні відкритих дверей;
- «круглий стіл»;
- Огляд методичної літератури.

Шляхи формування та удосконалення професійної компетентності учителя.

1. Розуміння вчителем своєї індивідуальної сутності, потреба мати свій власний стиль професійної діяльності і бути конкурентно-здатним у сучасних соціально-економічних умовах, пошук оптимальних особисто для нього педагогічних технологій.
2. Проведення самодослідження та обґрунтування для себе стратегії та тактики саморозвитку.
3. Створення особистої позитивної «я-концепції», інноваційний підхід до удосконалення професійної компетентності як у курсовий, так і між курсовий період, рефлексія і аналіз власної діяльності.
4. Цілеспрямована систематична робота над методичною темою.
5. Кооперативна професійна взаємодія з колегами.
6. Підтримка професійної адаптації молодого вчителя.

Вдосконалення професійної майстерності вчителів – провідна мета діяльності предметних методичних комісій школи, які організують свою діяльність згідно положення про ПМК.